

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Негативні процеси, що спостерігаються в економіці країни, обумовлені багатьма факторами соціально-економічного та політичного розвитку держави. Вийти з економічної кризи можливо лише за умови реалізації державної політики, спрямованої на розвиток інноваційних моделей економічного зростання.

Поки що основні витрати підприємств в інноваційній сфері приходяться на придбання машин та обладнання, проведенню досліджень відводиться значно менше уваги. Україна залишається країною з надзвичайно високою інертністю не тільки у генерації, а й у використанні запозичених інновацій, в той час, як підтримка інноваційних процесів стає метою і нормою розвитку для інших країн.

Формування споживчого ринку в Україні вимагає випуску висококонкурентної продукції, яка повною мірою відповідала б платоспроможному попиту населення. Націлюючи свою роботу на підвищення економічних показників, суб'єкти економіки повинні паралельно вирішувати декілька завдань: скорочувати відставання у науково-технічній сфері, забезпечувати відповідні темпи розвитку науки, здійснювати технологічний прорив. Тобто, щоб вивести економіку країни з кризового стану необхідно направити розвиток підприємств до інноваційного шляху та формування науково-технічного потенціалу.

До основних напрямків діяльності державних органів у сфері інноваційних перетворень слід віднести створення системи комплексної підтримки інноваційної діяльності, розвитку виробництва, підвищення конкурентоспроможності та експорту наукомісткої продукції, створення

інноваційної інфраструктури. Діяльність підприємств промисловості повинна бути пов'язана з постійним оновленням виробництва і продукції, що стає умовою виживання на ринку. Слід швидко реагувати на нові тенденції у розвитку підприємств галузей економіки.

Важливим фактором розвитку промислових підприємств стає розширення попиту на наукові розробки та, як результат, на реальні інновації. Сьогодні необхідно враховувати те, що домінуючу роль в процесі створення капіталу відіграють нематеріальні активи, все більшу частку економічної діяльності становить обмін ідеями, інформацією, досвідом і послугами.

Ефективне використання економічних ресурсів на підприємствах залежить від раціональної організації системи управління матеріальними і трудовими та, особливо, інтелектуальними ресурсами (розумовою працею персоналу та працівників). У зв'язку з цим виникає питання щодо зміни підходів до використання кадрів. Керівництво підприємств повинно виявляти мотивуючі чинники щодо підтримання творчої ділової атмосфери, здійснювати пошук і стимулювання творчих осіб, активна діяльність яких сприяє швидкому й ефективному впровадженню нововведень. Кадрова політика підприємства повинна бути націлена на підвищення рівня зацікавленості працівників результатами своєї праці.

На перший план виходить пошук нових шляхів організації роботи підприємств, пов'язаних з розробкою та впровадженням інновацій, підвищенням рівня наукових кадрів, підтриманням творчої активності працівників.

Проблема сьогодні полягає в тому, щоб не допустити ослаблення таких факторів конкурентоспроможності, як трудові й інтелектуальні ресурси. Тільки в цьому випадку можна вирішувати проблеми підвищення економічної ефективності праці промислових підприємств, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.